

عنوان مقاله:

بررسی میزان عملکرد پیاز خوراکی توسط کاربرد روش نوین نشاکاری

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار کشاورزی با کاربرد الگوی زراعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

آذین قوامی - دانشجوی دکتری باغبانی، علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

پیاز خوراکی یکی از سبزی هایی است که به روش های مختلف قابل تولید است، روش نشاکاری یکی از روش هایی است که مزایای خوبی برای کشاورزان دارد و امروزه بسیار مورد استقبال قرار گرفته است. روش نشایی جهت افزایش بهره وری زمین زراعی بعنوان روشی نوین در تولید این سبزی بکار می رود. در مورد تولید محصولات سالم نیز این روش از روش های پیشتاز محسوب می شود بدلیل مقادیر سموم و کودهای کاربردی کمتر از روشهای دیگر، امروزه بیشتر قابل توصیه است. این فن آوری نوین در تولید می تواند تولید و عملکرد اقتصادی را افزایش دهد و بهره وری زمین زراعی را بالا ببرد. جهت بررسی این موضوع آزمایشی در منطقه محمدشهر کرج در استان البرز انجام پذیرفت. در این تحقیق که طرح آماری اسپلیت پلات بر پایه بلوکهای کامل تصادفی در 4 تکرار بکار رفت، دو فاکتور آزمایشی تحت بررسی قرار گرفتند. یکی از آنها سن نشاء بعنوان فاکتور اصلی و دیگر تراکم بوته ها روی ردیف بعنوان فاکتور فرعی بود. اثرات متقابل این دو فاکتور نیز تحت بررسی قرار گرفت. صفات مهم مورد آزمایش قرار گرفته و نتایج توسط ثبت داده ها و سپس عملیات تجزیه واریانس و مقایسه میانگین ها به روش دانکن و کاربرد نرم افزار MSTATC معین گردیدند. نتایج نشان دادند در سنین پایینتر و در فواصل کمتر، عملکرد بیشتر بوده است ولی قابل توصیه برای سطوح تجاری نمی باشد زیرا کیفیت محصولات کمتر بوده و بازار پسندی کمتر شده است. در مجموع می توان بین سین مورد بررسی، 45 روزه، 55 روزه و 65 روزه، تراکم های مورد تحقیق 5 سانتی متر، 10 سانتی متر، 12/5 سانتی متر، بهترین نتیجه و کاربردی ترین آنها، کاربرد سن 55 روزه در فاصله 7/5 سانتی متر می باشد، زیرا ز نظر اغلب صفات بخصوص عملکرد، برترین سطوح را بخود اختصاص داده است.

کلمات کلیدی:

پیاز، بهره وری، عملکرد، فاصله کاشت، سن نشاء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/278087>

